

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSA Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa H. – B. K. C. i M. K. Spółki Jawnej
przeciwko M. G. – S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 października 2012 r.,
zażalenia pozwanej
na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie trzecim wyroku
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 23 lutego 2012 r.,

- 1) zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądza od powódki na rzecz pozwanej M. G. – S. kwotę 341 (trzysta czterdzieści jeden) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;**
- 2) oddala zażalenie w pozostałej części;**
- 3) zasądza od powódki na rzecz pozwanej M. G. – S. kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 23 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w L. na skutek apelacji pozwanej M. G.-S. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 18 sierpnia 2011 r. w punkcie I w ten sposób, że zasądzoną kwotę 13.647 zł obniżył do kwoty 6.823,50 zł i w pozostałym zakresie umorzył postępowanie (pkt I); oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt II) oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki H.-B. K. C. i M. K. spółki jawnej kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego (pkt III).

Według ustaleń Sądu Okręgowego, zaskarżonym w całości przez pozwaną M. G.-S. wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2011 r. Sąd Rejonowy zasądził solidarnie od pozwanych A. B. i M. G.-S. kwotę 13.647 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 września 2009 r. do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach procesu. Pismem z dnia 8 września 2011 r. pełnomocnik powoda cofnął pozew w stosunku do pozwanej A.B. oraz zrzekł się wobec niej roszczenia. Postanowieniem z dnia 23 listopada 2011 r., Sąd Rejonowy uchylił wyrok w stosunku do pozwanej A. B. i w tym zakresie umorzył postępowanie w sprawie. Na rozprawie apelacyjnej, w dniu 23 lutego 2012 r., pełnomocnik powoda cofnął pozew w stosunku do skarżącej co do części należności głównej – kwoty 6.823,50 zł. Przyczyną tej czynności procesowej powódki było zawarcie ugody pozasądowej między stroną powodową a pozwaną A. B. oraz okoliczność, że pozwana ta zaspokoiliła częściowo powódkę (w zakresie połowy należności głównej dochodzonej pozwem oraz należnych od tej kwoty odsetek ustawowych). Zapłata dokonana przez pozwaną A. B. na rzecz powódki części należności zwolniła w tym zakresie z zobowiązania także drugą pozwaną. Nie oznacza to jednak, że w sytuacji, gdy zaspokojenie to miało miejsce już po wydaniu zaskarżonego orzeczenia, a tym samym cofnięcie pozwu w stosunku do skarżącej miało miejsce również dopiero w postępowaniu odwoławczym, to powódkę można uznać za stronę przegrywającą sprawę. Przyczyną cofnięcia było bowiem uiszczenie części dochodzonej należności przez jedną z pozwanych, której odpowiedzialność względem strony powodowej opierała się na solidarności ze skarżącą. Z tych względów, Sąd drugiej instancji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji, obniżając zasądzoną w nim kwotę o połowę oraz na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację w pozostałym zakresie. O kosztach postępowania apelacyjnego

orzekł na podstawie art. 98, art. 99 w zw. z art. 108 k.p.c., bowiem skarżąca przegrała zasadnie w całości sprawę przed Sądem drugiej instancji.

Od postanowienia dotyczącego kosztów postępowania, zawartego w punkcie III wyroku Sądu Okręgowego, zażalenie wniosła pozwana M. G.-S. Zarzucając naruszenie art. 100 w zw. z art. 203 § 2 i art. 103 k.p.c., wniosła o jego zmianę poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania odwoławczego w wysokości 342 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że ugoda pozasądowa pomiędzy stroną powodową a drugą pozwaną A. B. została zawarta w dniu 8 września 2011 r. Wówczas też, po spełnieniu przez pozwaną połowy świadczenia dochodzonego pozwem, powódka cofnęła pozew i zrzekła się w stosunku do tej pozwanej roszczenia. Okoliczności te miały miejsce jeszcze przed doręczeniem pozwanej M. G.-S. odpisu wyroku Sądu Rejonowego wraz z jego uzasadnieniem, co nastąpiło w dniu 13 września 2011 r. (dowód: zwrotne poświadczenie odbioru – k. 177), oraz przed jego zaskarżeniem, w dniu 26 września 2011 r. (dowód: koperta wraz z adnotacją Urzędu Pocztowego - k. 201). Z zestawienia powyższych dat wynika, że jeszcze w terminie otwartym do wniesienia apelacji przez pozwaną M. G.-S. roszczenie strony powodowej zostało w części zaspokojone, co powodowało umorzenie długu w tym zakresie dochodzonego pozwem w odniesieniu do obu pozwanych odpowiadających solidarnie wobec powódki. Mimo tego, strona powodowa cofnęła pozew jedynie w stosunku do jednej z pozwanych, narażając, bez uzasadnionej przyczyny, drugą z nich na konieczność wniesienia apelacji od całego wyroku uwzględniającego dochodzone roszczenie. Trafnie więc zarzucono w zażaleniu, że zwłoka w cofnięciu pozwu w stosunku do pozwanej M. G.-S. – co nastąpiło dopiero na drugiej rozprawie apelacyjnej - w części, w której roszczenie strony powodowej zostało zaspokojone już po wydaniu wyroku Sądu pierwszej instancji, spowodowała konieczność zaskarżenia przez pozwaną apelacją całego wyroku Sądu Rejonowego. Zatem, w tych okolicznościach, nie można przyjąć, aby mimo umorzenia postępowania w zakresie dochodzonego przez powódkę roszczenia ponad kwotę 6.823,50 zł na skutek jego zaspokojenia dopiero w trakcie postępowania sądowego, zachodziły okoliczności do uznania strony powodowej za

stronę wygrywającą sprawę w całości także w postępowaniu apelacyjnym. Apelacja została by bowiem uwzględniona w połowie, gdyby nie zostało powództwo w tej części cofnięte. W tych okolicznościach zarzut naruszenia art. 100 oraz art. 103 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. był uzasadniony. Wynik postępowania apelacyjnego uzasadniał bowiem stosunkowe rozdzielenie poniesionych kosztów tego postępowania na podstawie art. 100 k.p.c., przy czym niezależnie od wyniku sprawy, strona powodowa powinna zwrócić pozwanej na podstawie art. 103 § 1 k.p.c. koszty (w kwocie 341 zł) związane z opłaceniem apelacji w części dotyczącej roszczenia zaspokojonego już po wydaniu wyroku Sądu pierwszej instancji, a przed jego zaskarżeniem apelacją, z uwzględnieniem jednak opłaty, jaką musiałaby uiścić pozwana (w wysokości 342 zł), skarżąc wyrok w pozostałej części. Koszty te zostały bowiem poniesione przez pozwaną wyłącznie wskutek niesumiennej postępowania strony powodowej.

Z tych względów na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. zmieniono zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzono od strony powodowej na rzecz pozwanej M. G.-S. kwotę 341 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, oddalając jako niezasadne, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., zażalenie w pozostałej części (co do kwoty 1 zł). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 100 zd. drugie w zw. z art. 99, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. przy uwzględnieniu przepisów §12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).